

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ዘጠና አራት

ወደ አርማጌዶን የሚመሩትን ሦስትዮሽ ኃይሎች መረዳት፡ የትንቢታዊው መዋቅር መገለጥ

Jeff Pippenger

2024-02-27

ዊልያም ሚሊር የተጠቀመበት ትንቢታዊ መዋቅር የአረማዊቷ ሮም ከዚያም የጳጳሳዊቷ ሮም የሆኑ ሁለቱ አጥፊ ኃይሎች መዋቅር ነበር። ፊውቸር ፎር አሜሪካ የተጠቀመበት ትንቢታዊ መዋቅር ደግሞ የአረማዊቷ ሮም በመከተል የጳጳሳዊቷ ሮም ከዚያም ከሃዲት ፕሮቴስታንቲዝም የሆኑ ሦስቱ አጥፊ ኃይሎች መዋቅር ነው። እነዚያ ሦስቱ የሮም መገለጫዎች የዘንዶው፣ የአውሬው፣ እና የሐሰተኛው ነቢይ እነዚያው ሦስቱ አጥፊ ኃይሎች ናቸው። ይህ መዋቅር በ1989 በመጨረሻው ዘመን የተፈታው የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ብርሃን ላይ በቀረበው ተቃውሞ በታላቅ ክፍል እውቅና አግኝቶ ነበር።

የመጀመሪያዎቹ ሁለት የሮም መገለጫዎች የዘመናዊቷ ሮም፣ ማለትም የሮም ሦስተኛውን የመጨረሻውን መገለጫ ትንቢታዊ አወቃቀር ይለዩታል። ዘመናዊቷ ሮም የመጨረሻዎቹ ዘመናት የመጨረሻውን ሦስት እጥፍ አሳዳጅ ኃይል አወቃቀር ትገልጻለች። ከዚህ ጋር በጥብቅ የተያያዘ፣ ነገር ግን በብርቱ የተለየ የባቢሎን ሦስቱ መገለጫዎች አሉ። የመጀመሪያው የናምሩድ ባቤል ነበር። ሁለተኛው የናቡከደነፆርና የብልጣሶር ባቢሎን ነበር። እነዚህ ሁለቱ ትንቢታዊ ምስክሮች በአንድነት የዘመናዊቷን ባቢሎን ትንቢታዊ ባህርያት ይለዩታል። ምንም እንኳን በአንድ ደረጃ ዘመናዊቷ ሮምና ዘመናዊቷ ባቢሎን አንድ አካል ቢሆኑም፣ የባቢሎን ሦስቱ መገለጫዎች የባቢሎንን የመጨረሻ ውድቀትና የኃጢአት ሰው ትዕቢት ይለዩሉ።

የባቢሎን ውድቀት በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ ትልቅና የተለየ ርዕስ ጉዳይ ነው። እንዲሁም የሮም ጳጳስ ትዕቢትም እንዲሁ ነው። በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት፣ ሰባቱን የመጨረሻ መቅሰፍቶች ከሚያፈሱት መላእክት አንዱ የባቢሎንን ፍርድ በተለይ ለመለየት ይመጣል፤ ይህም ውድቀቷን የሚገልጽ ሌላ አገላለጽ ነው።

ሰባቱን ጽዋዎች የያዙ ከሰባቱ መላእክት አንዱ መጥቶ እንዲህ ሲል ተናገረኝ፤ “ወደዚህ ና፤ በብዙ ውኃዎች ላይ ለተቀመጠችው ለታላቁቱ ጋለሞታ የሚመጣበትን ፍርድ አሳይሃለሁ፤ ከእርሷም ጋር የምድር ነገሥታት ዝሙትን ፈጸሙ፤ በዝሙቷም ወይን የምድር ነግሪዎች ሰከሩ።” እንግዲህ በመንፈስ ወደ ምድር በዳ ወሰደኝ፤ በዚያም በስድብ ስሞች የተሞላ፣ ሰባት ራሶችና ዐሥር ቀንዶች ያሉት ቀይ አውሬ ላይ ተቀምጦ አንዲት ሴት አየሁ። ራእይ 17፡1-3።

የመልአኩ ሥራ፡ በግንባሯ “ምሥጢር ባቢሎን” የተጻፈበትን ሴት ፍርድ ለዮሐንስ ማሳየት ነው።

ሴቲቱም ሐምራዊና ቀይ ልብስ ተገናኝቶ፣ በወርቅና በከበሩ ድንጋዮች እና በዕንቁ ተሸልማ ነበር፤ በእጅቆም የርኩሰትና የዝሙትዋ እድፍ የተሞላ ወርቃማ ጽዋ ነበራት። በግንባርቆም፡- “ምስጢር፡ ታላቁቱ ባቢሎን፡ የጋለሞቶችና የምድር ርኩሰቶች እናት” የሚል ስም ተጽፎ ነበር። ሴቲቱንም በቅዱሳን ደምና በኢየሱስ ሰማዕታት ደም ሰክራ አየኋት፤ ባየኋትም ጊዜ እጅግ ተደነቅሁ። ራእይ 17፡4-6።

በመጨረሻው ዘመን ጳጳሳዊ ሥርዓቱ እንደ መናፍቃን ትቈጥራቸው የሚያሳድድባቸው የጂኦግራፊካ መሣሪያ በ“ቀይ ቀለም ያለው፣ በስድብ ስሞች የተሞላ፣ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ያሉት አውሬ” ተመስሎ ተገልጧል። እርስዎ በአውሬው ላይ መቀመጧ፤ ፈረሰኛ በፈረስ ላይ እንደሚገዛው ሁሉ፣ እርስዎ በአውሬው ላይ ሥልጣን እንዳላት ያሳያል።

አንተም ያየሃት ሴት በምድር ነገሥታት ላይ የምትገዛ ያቺ ታላቁቱ ከተማ ናት። ራእይ 17፡8።

“ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ያሉት ቀይ ቀለም ያለው አውሬ” ዘመናዊት ሮም ናት፤ በመጨረሻዎቹም ዘመናት ሴቲቱ የእግዚአብሔርን ታማኞች ስታሳድድ የምትጠቀምበትን የጂኦግራፊካ መዋቅር ትወክላለች። ሴቲቱ ዘመናዊት ባቢሎን ናት፤ እርስዎም ዝሙትን የምትፈጽም እና በምድር ነገሥታት ላይ የምትገዛ ታላቁቱ ከተማ ናት። በዘፍጥረት ምዕራፍ አሥራ አንድ በባቤል፤ እንዲሁም በዳንኤል ምዕራፍ አራትና አምስት በባቢሎን የተወከሉት የባቢሎን የመጀመሪያዎቹ ሁለት መገለጫዎች፤ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ያለችውን ዘመናዊት ባቢሎን ትዕቢትና ውድቀት ይገልጻሉ። በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት የምትፈረድባት ሴት ዘመናዊት ባቢሎን ናት፤ የምትነግሥበትም አውሬ ዘመናዊት ሮም ነው። ከነገሥታቱ ጋር ዝሙትን ፈጽማለች፤ በአንድነትም አንድ ሥጋ ናቸው።

ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፤ ከሚስቱም ጋር ይጠበቃል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ።
ዘፍጥረት 2፡24።

ምንም እንኳ አንድ ቢሆኑም፤ የዘመናዊቱ ሮምና የዘመናዊቱ ባቢሎን አንዳንድ ትንቢታዊ አካላት በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በተለየ ሁኔታ ተለይተው ተቀምጠዋል። በባቤልና በባቢሎን የሚገኙት ሁለቱ ምስክሮች እንደሚያረጋግጡት፤ የዘመናዊቱ ባቢሎን ታሪክ ስለ ትዕቢቷና ስለ መጨረሻዋ ውድቀት ነው። በዳንኤል አስራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ውስጥ፤ የሰሜን ንጉሥ ጵጵስናን ለመወከል ተጠቅሟል። የሮም ጳጳስ የሰይጣን በምድር ላይ ያለ ተወካይ ነው።

“ምድራዊ ትርፎችንና ክብሮችን ለማስጠበቅ ሲባል፤ ቤተ ክርስቲያን የምድር ታላላቅ ሰዎችን ሞገስና ድጋፍ እንድትፈልግ ተመራች፤ እንዲሁም በዚህ ሁኔታ ክርስቶስን ከጣለች በኋላ፤ ለሰይጣን ተወካይ—ለሮም ጳጳስ—ታማኝነት እንድትሰጥ ተገፋች።” The Great Controversy, 50.

ሰይጣን እግዚአብሔር መሆንን ፈለገ፤ ፍላጎቱም የእግዚአብሔርን የፖለቲካና የሃይማኖት ዙፋኖች መውሰድ ነበር።

አንተ የንጋት ልጅ ሉሲፈር ሆይ፤ እንዴት ከሰማይ ወደቅህ! አሕዛብንም ያደክም የነበርህ፤ እንዴት ወደ ምድር ተጣልህ! አንተ በልብህ፤ “ወደ ሰማይ እወጣለሁ፤ ዙፋኔንም ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ ከፍ አደርጋለሁ፤ በስብሰባውም ተራራ ላይ፤ በሰሜን ዳርቻዎች ላይ እቀመጣለሁ፤ በደመናት ከፍታ በላይ እወጣለሁ፤ እንደ ልዑል እሆናለሁ” ብለህ ነበር። ኢሳይያስ 14፡12-14።

ሰይጣን ዙፋኑን (ይህም የንጉሣዊ ግዛት ምልክት ነው) “ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ” ሊያከብር ፈለገ። የእግዚአብሔር ከዋክብት መላእክት ናቸው። እነርሱም የእግዚአብሔርን መንግሥት አስተዳደር መዋቅር ይወክላሉ። ሰይጣን “ደግሞ” “በሰሜን ዳርቻዎች ላይ ባለው በማኅበሩ ተራራ ላይ” ሊቀመጥ ፈለገ። ማኅበሩ ቤተ ክርስቲያን ናት። እርስዎም በኢየሩሳሌም ትገኛለች፤ እርስዎም በሰሜን ዳርቻዎች ውስጥ ናት። በ“ሰሜን ዳርቻዎች” ውስጥ ባለ ዙፋን ላይ መቀመጥ የሰሜን ንጉሥ መሆን ማለት ነው። ክርስቶስ እውነተኛው የሰሜን ንጉሥ ነው። እርሱም ደግሞ በእግዚአብሔር መንግሥት ላይ ንጉሥ ነው። ሰይጣን “እጅግ ልዑልን ልመስል” ብሎ ፈለገ።

ለቆሬ ልጆች የሚዘመር መዝሙርና ቅኔ። በአምላካችን ከተማ፤ በቅድስናው ተራራ ላይ፤ እግዚአብሔር ታላቅ ነው። እጅግም የሚመሰገን ነው። በአቀማመጡ ውብ፤ ለምድር ሁሉ ደስታ የሆነችው የጽዮን ተራራ፤ በሰሜን ወገኖች ላይ፤ የታላቁ ንጉሥ ከተማ ናት። እግዚአብሔር በአዳራሾቿ ውስጥ መሸሸያ እንደሆነ ታውቆአል። መዝሙር 48፡1-3።

የሰይጣን በምድር ላይ ያለው ወኪል የሮም ጳጳስ (ፓፍ) ነው። በዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አስራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ውስጥ፤ የሮም ጳጳስ የመጨረሻ መነሣትና ውድቀት ተገልጦአል፤ በዚያም ጳጳሱ እንደ ሰሜን ንጉሥ ተወክሎአል። እርሱ የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ራስ ነው፤ “ካቶሊክ” የሚለውም ቃል

ሁሉአቀፍ ማለት ነው። ሰይጣን የክርስቶስን ሁለት ዙፋኖች (ፖለቲካዊና ሃይማኖታዊ) ለመኮረጅ፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የክርስቶስን መምሰል ሲጀምር ዓለም አቀፍ የሃይማኖት ሥርዓት እንዲኖረው በዚህ ዓለማዊ የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያንን ፈጠረ።

በአረማዊነትና በክርስትና መካከል የተደረገው ይህ ስምምነት፣ በትንቢት ውስጥ እግዚአብሔርን እንደሚቃወምና ራሱንም ከእግዚአብሔር በላይ እንደሚያከብር አስቀድሞ የተነገረውን “የኃጢአት ሰው” እንዲወጣ አደረገ። ያ ግዙፍ የሐሰት ሃይማኖት ሥርዓት የሰይጣን ኃይል ድንቅ የጥበብ ሥራ ነው—ምድርን እንደ ፈቃዱ ለመግዛት ራሱን በዙፋኑ ላይ ለማስቀመጥ ያደረገው ጥረት ሐውልት ነው።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 50።

ሰይጣን እውነተኛው የሰሜን ንጉሥ የተቀመጠባቸውን ሁለቱን የሥልጣን ዙፋኖች ለመምሰል በሐሰት ዓለምአቀፍ የሃይማኖት ሥርዓትን እንዲሁም ዓለምአቀፍ የፖለቲካ አወቃቀርን ገነባ። በመጨረሻዎቹ ዘመናት ጋለምታዪቱ ዝሙት የምትፈጽምባቸውና የምትገዛባቸው የራዕይ አሥራ ሰባት አሥሩ ነገሥታት፣ ሴቲቱ በግምባሯ ላይ “ባቢሎን” ተብሎ የተጻፈበት ሆኖ የምትገዛበትን፣ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ያሉትን አውሬ ይወክላሉ። በአሥራ ሰባተኛው ምዕራፍ ውስጥ እነዚህ አሥሩ ነገሥታት “ጋለምታዪቱን ይጠላሉ፣ ባዶና ዕራቁትም ያደርጓታል፣ ሥጋዎንም ይበላሉ፣ በእሳትም ያቃጥሏታል።” እንግዲህ፣ ፍርዲ እንዲሁ ተስሏል። ሦስቱ የባቢሎን መገለጫዎች የባቢሎንን የመጨረሻ ውድቀት ይለያያሉ። ሦስቱ የሮም መገለጫዎች ደግሞ እርስዎ የምትገዛበትን የፖለቲካ አወቃቀር ይለያያሉ።

የራዕይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አራት ያሉት የሦስቱ መላእክት መልእክቶች የዘመናዊቷን ባቢሎን የመጨረሻ ውድቀት ይናገራሉ፤ እንዲሁም ዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ አራትና አርባ አምስት ያደርጋል። የመጨረሻው ውድቀት በራዕይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ተጠቅሷል፤ ነገር ግን በምዕራፍ አሥራ ስምንት የበለጠ በተለየ ሁኔታ ተዘርዝሯል። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ የቀረበው የዘመናዊቷ ባቢሎን የመጨረሻ ውድቀት ሥዕል፣ ከምዕራፍ አሥራ አራት የሦስቱ መላእክት ማብራሪያ፣ እና ከምዕራፍ አሥራ ሰባትና አሥራ ስምንት የመጨረሻው ውድቀት መግለጫ ጋር በመስመር ላይ መስመር ተያይዞ ሊቀርብ ይገባል። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ፣ የዘመናዊቷ ባቢሎን የመጨረሻ ውድቀት እርዳታ በማጣቷ እንደሚፈጸም ተለይቶ ተገልጿል።

ከባሕሮችም መካከል በክቡር ቅዱስ ተራራ ላይ የመንግሥቱን ድንኳኖች ይተክላል፤ ነገር ግን ወደ ፍጻሜው ይመጣል፣ የሚረዳውም አይኖርም። ዳንኤል 11፡45።

በሚቀጥለው ቁጥር ሚካኤል ይነሣል፣ የሰውም የምሕረት ዘመን ይዘጋል። ቁጥሩ “በዚያን ጊዜም” ብሎ ይጀምራል። ዘመናዊቱ ባቢሎን በምትወድቅበት ጊዜ፣ የሰው የምሕረት ዘመን ይዘጋል፣ እርስዎም ብቻዎን ትሞታለች። ሦስተኛው መልአክ የምሕረት ዘመን መዘጋትን ይለያል፣ ምክንያቱም ዓለም በሁለት ዓይነት ሰዎች እንደተከፈለ ይለያል፤ የአውሬው ምልክት ያላቸው እና የእግዚአብሔር ማንተም ያለባቸው። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ቁጥ በዘመናዊቱ ባቢሎን ላይ፣ እንዲሁም የሥልጣኗን ምልክት በተቀበሉት ላይ ይፈስሳል።

ሦስተኛውም መልአክ ተከትሎአቸው በታላቅ ድምፅ እንዲህ አለ፡- ማንም ሰው አውሬውንና ምስሉን ቢሰግድ፣ ምልክቱንም በግንባር ወይም በእጁ ቢቀበል፣ እርሱ ራሱ በቀጣው ጽዋ ውስጥ ሳይቀላቀል ከተፈሰሰው የእግዚአብሔር ቀጣ የወይን ጤጅ ይጠጣል፤ በቅዱሳን መላእክትም ፊትና በበጉ ፊት በእሳትና በዲን ይሠቃያል፤ የሥቃያቸውም ጢስ ለዘላለም ይወጣል፤ አውሬውንና ምስሉን የሚሰግዱት፣ የስሙንም ምልክት የሚቀበሉ ሁሉ፣ በቀንም በሌሊትም ዕረፍት የላቸውም። የቅዱሳን ትዕግሥት እዚህ ነው፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዛትና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁት እነዚህ ናቸው። ራዕይ 14፡9-12።

በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት፣ በታላቁቱ ጋለሞታ ላይ የሚፈጸመው ፍርድ እንደ ቀስ በቀስ የሚገለጥ ፍርድ ተወክሎ ቀርቦአል፤ ይህም ሁለተኛው ድምፅ የእግዚአብሔርን ሌላ መንጋ ከባቢሎን በሚጠራበት፣ በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ጊዜ ይጀምራል። እስከ ቁጥር 4 ያልተገኘው ሲደርስ፣ የምሕረት ዘመን መዘጋት ምልክት ተደርጎ ይታያል፤ ስለዚህም ከበቅርቡ በአሜሪካ የሚመጣው የእሑድ ሕግ ጀምሮ እስከ ሚካኤል ድረስ የሚቆምበት ጊዜ ድረስ ያለው ዘመን፣ የዘመናዊቷ ባቢሎን ፍርድ በታላቅ ስደት ዘመን ውስጥ የሚፈጸምበት የጊዜ ወቅት መሆኑን ያሳያል።

አንድም ኃይል መልአክ እንደ ታላቅ የወፍጮ ድንጋይ ያለ ድንጋይ አንሥቶ ወደ ባሕር ጣለው እንዲሁም አለ፤ እንዲሁ ያቺ ታላቁቱ ከተማ ባቢሎን በኃይል ትጣላለች። ከዚያም በኋላ ፈጽሞ አትገኝም። የበገና መቼዎችና የሙዚቀኞች፣ የዋሽንግተን ነፈዎችና የመለከት ነፈዎችም ድምፅ ከእንግዲህ ወዲያ በአንቺ ፈጽሞ አይሰማም፤ ማንኛውም ሙያ ያለው ሠራተኛ በአንቺ ከእንግዲህ ወዲያ ፈጽሞ አይገኝም፤ የወፍጮም ድምፅ በአንቺ ከእንግዲህ ወዲያ ፈጽሞ አይሰማም፤ የመብራትም ብርሃን በአንቺ ከእንግዲህ ወዲያ ፈጽሞ አይበራም፤ የሙሽራውና የሙሽራቱም ድምፅ በአንቺ ከእንግዲህ ወዲያ ፈጽሞ አይሰማም፤ ምክንያቱም ነጋዴዎችሽ የምድር ታላላቅ ሰዎች ነበሩና፣ አሕዛብም ሁሉ በምትሐትሽ ተታለው ነበርና። በእርስዎም የነቢያትና የቅዱሳን ደም፣ በምድርም ላይ የተገደሉ ሁሉ ደም ተገኘ። ራእይ 18፡21-24።

የድንጋይ መውደቅ፣ የሙዚቀኞችና የሠራተኞች ድምፅ መጥፋት፣ የመብራቱ መጥፋት፣ የሙሽራና የሙሽራት ድምፅ መጥፋት እነዚህ ሁሉ የምሕረት ጊዜ መዘጋትን የሚወክሉ ከብሉይ ኪዳን የተወሰዱ አገላለጾች ናቸው።

የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ከራእይ ምዕራፎች አሥራ ሦስትና አሥራ አራት ጋር በትንቢታዊ መልኩ በሚዛመድበት ጊዜ፣ ከዚያም እነዚያ ሁለቱ ክፍሎች በራእይ ምዕራፎች አሥራ ሰባትና አሥራ ስምንት ላይ በሚደረግ ግንኙነት ጊዜ፣ ከሌሎች እውነቶች ጋር በተጨማሪ የዘመናዊቷን ባቢሎን የመጨረሻ ውድቀት የሚወክሉ ሦስት የትንቢት መስመሮችን እናገኛለን። ከእነዚህ ሦስቱ መስመሮች እያንዳንዱ ዓለምን ወደ አርማጌዶን የሚመሩትን ሦስት እጥፍ ኃይሎች አንዱን ይወክላል። የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ አውሬውን (ጳጳሳትን) ይለያል። የራእይ ምዕራፎች አሥራ ሦስትና አሥራ አራት ያንኑ ታሪክ ያቀርባሉ፣ ነገር ግን ከሐሰተኛው ነቢይ (ዩናይትድ ስቴትስ) አንጻር ነው። የራእይ ምዕራፎች አሥራ ሰባትና አሥራ ስምንት ደግሞ ያንኑ ትንቢታዊ መስመር ይለያሉ፣ ነገር ግን በዚያ የተወከለው ታሪክ በዘንዶው (ተባብረው መንግሥታት) ላይ ያተኮረ ነው።

ከእነዚህ ሦስቱ መስመሮች እያንዳንዳቸው በ1798 በሚጀምረው በፍጻሜው ዘመን ይጀምራሉ። የዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ “በፍጻሜውም ዘመን” በሚሉት ቃላት ይጀምራል። በቁጥሩ መጀመሪያ የተጠቀሰው “የፍጻሜው ዘመን” 1798 ነው፤ እናም ቁጥሩ በ1989 በተፈጸመ ጊዜ ደግሞ “የፍጻሜው ዘመን” ነበር፣ ምክንያቱም ኢየሱስ በአስፈላጊ እውነታ ላይ ፊርማውን ለማኖር ሲፈልግ ፍጻሜውን በመጀመሪያው ይገልጻል። እህት ዋይትም የራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ሦስት ደግሞ በ1798 እንደሚጀምር ታሳውቀናለች።

“እናም ጳጳሳት ከኃይሉ ተነጥቆ ስደትን ለማካሄድ መቀጠል ባልቻለ ጊዜ፣ ዮሐንስ የዘንዶውን ድምፅ ለማስተጋባትና ያንኑ ጨካኝና ስድብ የተሞላ ሥራ ለማስቀጠል የሚነሣ አዲስ ኃይል አየ። ይህ ኃይል፣ በቤተ ክርስቲያንና በእግዚአብሔር ሕግ ላይ ጦርነት የሚያነሣ የመጨረሻው ኃይል፣ እንደ በግ ያሉ ቀንዶች ባሉት አውሬ ተመስሎ ተገልጦ ነበር።” Signs of the Times, November 1, 1899.

ከዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ በ1798 የሚጀምረው የትንቢት መስመር፣ ሚካኤል በሚቆምበት ጊዜ የሰው የምሕረት ዘመን እስኪዘጋ ድረስ ይቀጥላል። በ1798 የሚጀምረው የትንቢት መስመር፣ “ጳጳሳዊ ሥርዓቱ ኃይሉን ተነጥቆ ስደትን ለማድረግ እንዲቆም በተገደደበት ጊዜ፣” ይጀምራል፤ መጨረሻውም የጳጳሳዊ ሥልጣንን “ምልክት” ተቀብለው ባሉት ላይ የእግዚአብሔር ቍጣ በሚፈስስበት ጊዜ ነው። በራእይ

ምዕራፍ አሥራ ሰባት፣ መልአኩ የጳጳሳዊቱን ጋለምታ ፍርድ ለማሳየት ወደ ዮሐንስ በሚመጣበት ጊዜ፣ ዮሐንስ ከ538 እስከ 1798 ድረስ ያለውን ታሪክ የሚወክለው የ“ምድረ በዳው” መጨረሻ ድረስ ተወስዶ ነበር። በመንፈሳዊ መልኩ በ1798 ተቀምጦ፣ ዮሐንስ የዘመናዊቱን ባቢሎን ፍርድ ይመዘግባል፤ ይህም የጳጳሳዊው ሥርዓት የምሕረት ጊዜዋን ጽዋ እንደሞላች የሚያውቅ የራእይ አሥራ ስምንት ሁለተኛ ድምፅ ጋር ይጀምራል፤ ከዚያም የወፍጮ ድንጋዩ ወደ ባሕር በሚጣልበት ጊዜ የምሕረት ዘመን እስኪዘጋ ድረስ ፍርድዋ ይቀጥላል።

ሥርዓት በሥርዓት ላይ፣ እነዚህ ሦስት መስመሮች ከዘመናዊቱ ሮም ነገሥታት ጋር ዝሙት የፈጸሙቸውን ዘመናዊቱን ባቢሎን የመጨረሻ ውድቀት ይለዩአታል። ዳንኤል አሥራ አንድ በሰሜን ንጉሥ ተመስሎ የተወከለውን ጽጵስና የሚመሰክር ነው። ራእይ አሥራ ሦስትና አሥራ አራት የሐሰተኛውን ነቢይ የሚመሰክሩ ሲሆን፣ ምዕራፍ አሥራ ሰባትና አሥራ ስምንት ደግሞ የዘንዶውን ሚና (ዐሥሩን ነገሥታት) ይመሰክራሉ። ፊውቸር ፎር አሜሪካ የሚጠቀመው ትንቢታዊ መዋቅር ዓለምን ወደ አርማጌዶን የሚመሩትን ሦስቱን ኃይሎች ላይ የተመሠረተ ነው።

የባቤልና የባቢሎን ሁለቱ ምስክሮች የዘመናዊቱን ባቢሎን ትንቢታዊ ባህርያት ይለዩአታል። እነዚህ ሁለት ምስክሮች ክርስቲያን ነኝ ብሎ የሚናገር፣ በእግዚአብሔርም ቤተ መቅደስ ውስጥ ራሱን የሚያስቀምጥ፣ ራሱንም አምላክ እንደሆነ የሚያውቅ የጳጳሳዊ መሪ ትዕቢትን ይናገራሉ። እነዚህ ሁለት ምስክሮች የመጨረሻ ውድቀቱንም ይገልጣሉ። በባቢሎን ሦስት ግልጽ መገለጦች የተወከለው የጳጳሱ ራስን ከፍ ማድረግና የመጨረሻ ውድቀቱ የትንቢታዊ ታሪክን ራእይ የሚያቆም ነው።

በዚያም ዘመን ብዙዎች በደቡብ ንጉሥ ላይ ይነሣሉ፤ ከሕዝብህም መካከል ራእዩን ለማጽናት የሚታገሉ ዓመፀኞች ራሳቸውን ያነሣሉ፤ ነገር ግን ይወድቃሉ። ዳንኤል 11፡14።

በሚቀጥለው ጽሑፍ የባቢሎንን ሦስቱን መገለጫዎች መመርመራችንን እንቀጥላለን።

ከሰማይም ሌላ ድምፅ እንዲህ ሲል ሰማሁ፤ ሕዝቤ ሆይ፣ በኃጢአቷ እንዳትካፈሉ፣ ከመቅሠፍቶቿም እንዳትቀበሉ፣ ከእርስዋ ውጡ። ኃጢአቷ እስከ ሰማይ ድረስ ደርሶአልና፣ እግዚአብሔርም አመፀዋን አስቦአል። እርስዋ እንደ ከፈለቻችሁ እንዲሁ ክፈሉክት፤ እንደ ሥራዋም ዕጥፍ አድርጋችሁ ዕጥፍ ክፈሉክት፤ በሞላችውም ጽዋ ዕጥፍ ሙሉላት። ራሷን ስንት እንዳከበረች እና በተድላ እንደኖረች፣ እንዲሁ ሥቃይና ሐዘን ስጡክት፤ በልቧ እንዲህ ትላለችና፤ ንግሥት ሆኜ ተቀምጬለሁ፤ ባልቴትም አይደለሁም፤ ሐዘንም ፈጽሞ አላይም። ስለዚህ መቅሠፍቶቿ በአንድ ቀን ይመጣሉ፤ ሞትና ልቅሶ ረሃብም፤ በእሳትም ፈጽሞ ትቃጠላለች፤ የሚፈርድባት ጌታ እግዚአብሔር ብርቱ ነውና። ራእይ 18፡4-8።